

[Fogh Rasmussen]

her regner med, ville have fundet sted under alle omstændigheder.

Dertil kommer, at tilskudsordningen til moderniserings- og opretningsarbejder i virkeligheden er så lidt fordelagtig for dem, der skal bruge den, at den næppe vil sætte ret meget arbejde i gang. Hvem har råd til at gennemføre moderniserings- og opretningsarbejder på mindst 10.000 kr. for at komme i betragtning til et tilskud på 1.000 kr.? Det er de meget få. Når nybyggeriet er i krise, er det jo på grund af usikkerhed om reallønsudvikling, renteutvikling osv. Og når folk frygter for fremtiden i nybyggeriet, hvorfor skulle de så ikke også frygte for at kaste sig ind i større moderniserings- og opretningsarbejder af dette omfang? Derfor er denne tilskudsordning til moderniserings- og opretningsarbejde i virkeligheden så lidt fordelagtig for den enkelte, at der næppe vil blive sat meget i gang.

Derfor er det mere realistisk at regne med, at der i hvert tilfælde allerhøjest vil være tale om merinvesteringer i forhold til, hvad der ellers ville være kommet i gang, på omkring 50 pct. og ikke 100 pct., sådan som boligministeren er nået frem til. Derved kommer man i virkeligheden frem til en beskæftigelsesvirkning af disse forslag, som ligger på det halve af det, ministeren har beregnet det til.

Vi tror, at det, der skal give den øgede beskæftigelse ved reparation og vedligeholdelse, er de mange små forbedringsarbejder, ikke de få store, for dem kommer der nemlig ikke ret mange i gang af. Det er derfor, vi tror, at et fradrag for dokumenterede vedligeholdelsesudgifter i ejerboliger ville give en kraftig merbeskæftigelse, for så får vi også opfanget de mange små vedligeholdelsesarbejder, det, som folk vil få råd til, såfremt de får lov til at trække de dokumenterede udgifter fra.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge centrum-demokraterne: hvad er der egentlig blevet af centrum-demokraternes tanker om at indføre et sådant fradrag for dokumenterede vedligeholdelsesudgifter? Det har vi hørt meget lidt om, efter at centrum-demokraterne gik ind i forligsforhandlinger med regeringen.

Jeg har forstået, at det radikale venstre har udtalt sig imod en ordning med fradrag for dokumenterede vedligeholdelsesudgifter. Jeg vil gerne spørge, hvorfor det radikale venstre

vil modsætte sig en ordning, som vil komme dem til gavn, der kun har råd til at gennemføre de noget mindre forbedringsarbejder, og i stedet for støtte en ordning, som jo helt oplagt vil være til gavn for dem, som har råd til at gennemføre de store forbedringsarbejder, og kun til gavn for dem.

Det forekommer os, at forslaget om tilskud til energibesparende foranstaltninger for indehavere af ejerboligers vedkommende vil forværre de problemer, der er med sammenstød imellem stigende indkomst, højere skat og aftrapning af tilskud. Det er et problem, vi kender mange steder i vores social- og skattelovgivning allerede i dag, og det vil blive endnu værre, når man går over til at skulle beregne energitilskud efter skattepligtig indkomst, for slet ikke at tale om, når man skal til at beregne det efter socialindkomst.

Dertil kommer ordningen med energikonsulenter. Vi ved jo fra den nuværende energikonsulentordning, at der i visse tilfælde er en barriere for forbrugerne i at benytte disse tilskudsordninger, fordi det er pligtigt at anvende en energikonsulent og omkostningerne ved det kan løbe op i en størrelsesorden, som gør, at man mange gange slet ikke vil benytte sig af ordningen.

Derfor mener vi under alle omstændigheder, at der er mange enkeltheder og tekniske detaljer at kikke på i disse forslag. Men jeg vil sige generelt om alle disse tilskudsordninger, at det giver en voldsom usikkerhed i de brancher, som er afhængige af tilskuddene. Man kan spørge: hvad vil der egentlig ske, når tilskuddene er opbrugt, når ordningerne ophører? Vi har allerede i det sidste halve års tid set eksempler på, hvordan virksomheder og hele brancher er kommet i klemme, fordi man pludselig ikke ved, om tilskuddene fortsætter eller de hører op. Det er en generel indvending, man kan have imod disse midlertidige ordninger, at faktisk ingen ved, hvor de står. Derfor er vi noget betænkelige ved at fortsætte denne tilskudspolitik. Vi havde hellere set nogle mere permanente ordninger. Vi afviser ikke, at der er behov for at gøre en indsats for reparation og vedligeholdelse, men vi tvivler altså på, at disse midlertidige ordninger har de tilsigtede virkninger, og mener, at de tværtimod kan skabe utilsigtede følgevirkninger i virksomhederne. Derfor havde vi hellere set den permanente ordning,